

Parlaments dels estudiants Berta Galofré i Sílvia Caufapé

**Acte acadèmic de graduació
de la promoció 2019**

Barcelona, 6 de juliol del 2019

Bon vespre a tothom,

Primer de tot, un aplaudiment per a totes nosaltres! Felicitats a totes! Faltin o no alguns crèdits, avui ens graduem!

La Berta i jo venim a parlar en nom de la carrera de Ciències Polítiques, i estem molt orgulloses de representar aquesta magnífica promoció. Des d'altres carreres es diu que Polítiques és diferent: vam fer un sopar a primer de carrera que va fer repensar a la Pompeu això de deixar espais de la Universitat per a estudiants; també vam organitzar un Pas d'Equador a través d'una assemblea i mil comissions; hem fet més birres al bar que seminaris i treballs en grup, que no en són pocs; tampoc no ens fa res venir a classe en xandall, i ningú et mira rar per això!; finalment, hem sobreviscut quatre anys compartint apunts i sense competir salvatgement entre nosaltres, encara que el sistema educatiu així ho incentivi; i hem decidit qui feia aquest discurs amb un sistema de llistes obertes i majoria reforçada, encara que haguem après que votar és irracional i que la democràcia representativa és un invent liberal burgès. I aquestes són només algunes de les coses que fan que Polítiques sigui diferent, i n'estem orgulloses.

Als familiars presents: no ens cansarem mai de repetir que som POLITÒLOGUES i no polítiques, i encara que no quedi gaire clar quina és aquesta professió, per estar a la cua de l'atur o tenir una conversa informada a la cuina del McDonald's ja serveix. Però si alguna cosa hem après és a ser persones crítiques: i això ens permet ser-ho també de cara a "l'excel·lència internacional" d'aquesta universitat.

Nosaltres ja hem acabat la carrera, però algunes no han pogut ni entrar, per culpa de les taxes abusives que discriminen per classe i ètnia, i per les quals ens hem manifestat tantes vegades. Gairebé tantes vegades com les descàrregues que han tingut els apunts de la Sílvia. A més, de cara al futur algunes ens hem pogut plantejar fer carrera acadèmica, però després de veure el règim de precarietat amb què són tractades les doctorands, se'ns en passen les ganes. Des d'aquí, reafirmem el nostre suport a les reivindicacions de les doctorandes que han estat en vaga recentment!

També volem donar les gràcies a totes les docents que ens han acompanyat durant aquests quatre anys, tot i que tres minuts de discurs no és ni de lluny suficient. La Tània Verge i la necessitat de la perspectiva de gènere; el Vicenç Navarro i el maluc de la seva sogra; la Victòria Alsina, que ens va fer veure que l'Administració Pública no era tan horrible. El Jordi Guiu i la seva manera tan calmada de parlar;

la Caterina García i la seva forma de dir el *poder*; el Josep Pich i el seu odi a Stalin; i el Lorenzo Gabrielli, que malgrat que ningú anés a les seves classes, ens va robar el cor. També cal agrair la feina a totes les treballadores de la Universitat i no només a la docència, sinó també al personal de neteja, administratiu i a les treballadores del bar. Una salutació des d'aquí, Jacinto!

I ja per acabar, gràcies per acompanyar-nos avui. Som conscients que hem fet la carrera durant una època políticament molt apassionant. Tres eleccions espanyoles, dues catalanes, unes europees i unes municipals; però també 1 d'octubre, repressió i 155, persones injustament empresonades des de fa gairebé dos anys, l'auge de l'extrema dreta... La situació nacional i internacional necessita de politòlogues capaces d'afrontar tots els problemes amb els quals pugui trobar-se la política i la societat, que no en són pocs.

A partir d'aquí, qui sap on anirem. Una generació de politòlogues acaba de sortir del forn! De moment, està bastant tendra; però n'estem segures que acabarà sent molt potent.

Moltes gràcies!

